

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

44. Quod vxor præsidis Antiocheni dysentoria simul & hæresi laborans,
cum ad hæreticos confugeret, proremedio illis nihil conferre val[en]tibus,
tandem Ioannis Chrysost. consilio, adpersione aquæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

obediētis, siue peccati ad mortem, siue obedi-
tionis ad iustitiā. Porro Franciscanus ille, quia
religione erat Catholicus, & religionem ho-
nestate vitæ decorabat, tandem tres illos dæ-
mones omnes eiecit, quorum nomina (vt ipsi
interrogati fatebantur) erant Bœbus, Impus,
Barabas. Interrogabantur præterea à diuersis
circumstātibz, quorum tres rem vt gesta est,
referentes audiui, an singuli homines haberēt
angelum malum, responderūt; Imò, vel quin-
que. Rogati quoque, an multi etiam nū caco-
dæmones delitescerent in inferno, dixerunt
paucos admodū: nam vniuersos ferè occupari
circa propagationem nouam religionum.

*Leo Imperator in oratione encomiastica de Ioanne
Chrystomo, & Simeon Metaphrastes in vita
D Ioan. Chrystomi. Vxor præsidis Antiocheni
hysteria simul & heresi laborans, cū ad hæ-
reticos confugeret, pro remedio, illis nihil conferre
valentibus, tandem Ioann. Chrystomi consilio,
adpersione aque benedicta curatur, & à morbo,
& ab heresi. (Habetur in 1. tom. Suriij 27. Ia-
nuarij.)*

CAP XLIV.

Noteris hisce exemplis lubet iam per-
uertitum quoddam iucūda interpola-
tione subiicere. Cū plurimi apud Antio-
chiam heresi Marcionis infesti essent, atque
adco ipse Præses vrbis, Vxor eius morbo dy-
scætriæ diuinitus corripitur. Et ea quidem

M m 2

omnes

822 COLLATION. SACRAR.
omnes accersit, nihil autē ei prodest, sed omni
ex parte auxilio deficitur. Deinde quid? Con-
fugit ad hæreticos ij quoque aggrediuntur ad
trium dierum vsque precationem, nec quid-
quam proficiunt. Nescit rursus quid agat mu-
lier: tandem statuit ad virum diuinum confu-
gere. Deinde id dicit suo marito, persuadet.
Postremo venit ad Dei seruum. Ioannes de
his disceptat cum episcopo, eis procedit ob-
uiam, ex Ecclesia arcens tanquam indignos,
arguit hæresis: petunt ipsi veniam, assentun-
tur veritati, maximè autem mulier: Cum factu-
tus aquam attulisset, rogat Episcopum, ut fa-
cto signaculo mulieri aquam adspargat. Hoc
cum factum esset, statim mulier accipit sancti-
tatem, reuersa suis pedibus, & pulchre affecta
reddens, quæcunque erat pollicita. Hoc fuit
hæreticis dedecori, probro & afflictioni, &
causa, ut virum diuinū maledictis incesserent.
Ille autem omnia quidem despiciebat, vni so-
lum rei intentus, nempe illorum saluti. Sed
non persuadebat. Doloꝛe autem affectus pro-
pter vniuersam ciuitatem, lamentabatur, di-
cens: si seruator maledictis incessabatur, id-
que cum Deus esset, ab ingratis: qui hoc ma-
gnum in nos seruos: spero tamen fore, ut illo-
rum casu Deus vniuersam castiget ciuitatem.
Nondum autem nox præterierat, & tetramo-
tu tota concutitur ciuitas. Tenebris inuolui-
tur concilium hæreticorum, ad solum vsque
deici-

deijcitur, & quæuis domus hæretici, & domus eorum sunt eorum sepulchra, nulla læsa domo orthodoxorum. Propter hæc confirmabatur ciuitas, & augebatur fides, & Deus laudabatur.

Matthias Bredenbachus in Apologia libri de dissid. Eccl. compon. De quodam Lutheranò, qui se deuouendo, inficians vera esse que dicebantur à monacho Catholico, subitanea morte percussus est.

CAP. XLV.

FVit mihi in hac schola Embricensi laborem socius Petrus Homphæus, ingenij acumine ac lingua vtraque clarus, pastor quondam in pago ad Rheni ripam, haud procul à superiore Laenstein dissito. Is aliquando è sua patria nauigio descendens, secum habuit præter cæteros in eadem naue duos monachos. Hos cum quidam factionis Lutheranae miris contumeliis, conuitiis, & disputandi contentionibus exagitaret, alter monachorum placidis quidem verbis, sed rationibus tam grauibus obuiauit, vt ille nihil haberet, quod contradiceret. Cœpit itaque deuouendo se inficiari vera esse, quæ dicebantur à monacho. Si, inquit, ista se ita habent, perdat me subitanea morte hoc loco Deus. Atque vnà cum ipso verbo efflauit animam.

Sequentia septem capita narrarunt nobis viri quidam doctrina & pietate cõspicui, ac fide & integritate inprimis venerabi-